

Otuz Üçüncü Söz, Altıncı Pencere'yi izah eder misiniz?

"Altıncı Pencere"

"Kâinatın ulvî ve süflî tabakatındaki bütün âlemler, ayrı ayrı lisanla bir tek neticeyi, yani bir tek Sâni-i Hakîmin rububiyetini gösteriyorlar. *Şöyle ki:*"

"Nasıl göklerde *-hattâ kozmoğrafyanın itirafıyla dahi-* gayet büyük neticeler için gayet muntazam hareketler, bir Kadîr-i Zülcelâlin vücud vevahdetini ve kemâl-i rububiyetini gösterir. Öyle de zeminde, bilmüşahede *-hattâ coğrafyanın şهادetiyle ve ikrarıyla-* gayet büyük maslahatlar için, mevsimlerdeki gibi gayet muntazam tahavvülâtlar dahi, aynı o Kadîr-i Zülcelâlin vücub-u vahdetini ve kemâl-i rububiyetini gösterir."⁽¹⁾

Bu pencerenin ana konusu; farklı alemlerin bir tek neticeye bakıp, onu ilan ve ispat etmesidir.

Mesela; sema bir alem olup, onun içindeki yıldız ve galaksilerin mükemmel hareketleri ve her hareketinde sayısız hikmet ve maslahatların tezahür etmesi gösteriyor ki; bu hareketleri mükemmel bir şekilde planlayan ve bu planı mükemmel işleyen birisi vardır.

Bu dil ve işaret, aynı şekilde yer yüzündeki alemlerde ve sistemlerde de vardır. Yani; alemlerin keyfiyet ve işleyişleri birbirinden farklı ve başka da olsa, neticeye yani bütün o işleri yapan Zat'a işaret dilleri ve misyonları aynıdır.

Kainattaki sayısız alemlerin ortak bir dili, ortak bir misyonu sanatkarlarına olan işaret ve beşaretleridir. Her alemin sayfası ve çarkları ayrı bir tahkik konusu olsa da; hedef ve gayeleri ortak ve birdir, o da tevhittir.

(1) bk. [Sözler, Otuz Üçüncü Söz, Altıncı Pencere](#).